

## Verkondiging in de Sint Jansbasiliek, Allerheiligen 2024<sup>1</sup>



“Wie zijn dat in die witte gewaden en waar komen zij vandaan?” vraagt een van de oudsten in de eerste lezing, uit het boek van de Openbaring van Johannes, de apocalyps. De Openbaring is vooral geschreven als boek van troost voor mensen in de verdrukking.

Een boek vol wonderlijke beelden en verhalen, soms een beetje geheimzinnig.

Wij beleven nu de dagen van de geheimzinnigheden. Deze week wandelde ik vroeg in de morgen door ons dorp in herfst sfeer. Aan niet weinige heggen van de vele grote huizen hingen kunst - spinnenwebben, in enkele voortuinen zag ik skeletten en zelfs grafstenen met RIP erop.

Ook niet kerkelijke mensen doen mee aan onze Halloween, de dag van onze heiligen en zielen. Begrijpelijk: of je nu gelovig bent of niet, wij worden allemaal geconfronteerd met onze sterfelijkheid, zeker in deze dagen waarin de natuur haar vitaliteit lijkt te verliezen, de bladeren vallen. Ook al weten wij dat er verborgen in de bomen en struiken en in onze aarde nieuwe levenskracht schuilt.

De eerste lezing roept onze bestemming op, de grote ontmoeting met God en met het Lam, de verrezen Jezus. 144.000 (12 maal 12.000) uit de twaalf stammen van Israël, het eerstgeroepen volk, het volk van Jezus, Vervolgens een menigte die niemand tellen kan, uit alle rassen en stammen en volken en talen.

“Wie zijn dat in die witte gewaden en waar komen zij vandaan?”  
‘Dat zijn degenen die komen uit de grote verdrukking.’

---

<sup>1</sup> Openbaring 7, 2-4. 9-14; 1 Johannes 3, 1-3; Matteüs 5, 1-12a

Mensen die zwaar te lijden hebben gehad. Waarschijnlijk doelt de apocalyps hier op mensen die vervolgd zijn omwille van hun geloof. Toen Johannes zijn Openbaring opschreef woedden er felle christenvervolgingen.

De eerste heiligen die door de christenen werden vereerd en gevierd waren martelaren. Denk aan de meeste apostelen, aan onze Sint Jan, aan de christelijke soldaat Vitus, aan Cecilia, Perpetua en Felicitas. Dadelijk, in het eucharistisch gebed hoort u nog meer namen. De vroege Kerk telde er velen. De kerk had het zwaar. Zij weigerde de keizer van Rome als god te vereren, zij weigerde de macht van de staat te vereren. Zij wilde alleen haar knieën buigen voor God en zijn Zoon. Zo is het de eeuwen door verder gegaan. Ook in onze tijd zijn er talloze christelijke martelaren.

Pas na de eerste eeuwen, na de christenvervolgingen, wanneer de Kerk en haar geloof geaccepteerd wordt door de staat, komen er ook andere heiligen bij, *belijders* genoemd. Dat zijn heiligen die niet hun leven verliezen omwille van hun geloof, mensen dus die - zoals men zegt - rustig in hun bed zijn gestorven. Denk aan Monica, Augustinus, Willibrordus, Liduina. Eerst vond men dat zij geen heiligen konden zijn. Zij hadden het immers niet al te moeilijk gehad. Later begon men te beseffen dat ook zij moedige christenen waren.

En ook wij dus, die in een vrij land leven, waar wij niet vervolgd worden omwille van ons geloof. ook wij kunnen het spoor volgen van de heiligen. Een of twee generaties geleden kon je als christen meelopen met de grote menigte die geloofde en kerkelijk was. Die tijd is nu voorbij. Kerkelijke, gelovige jongeren die ik spreek vertellen over hun niet zo eenvoudige situatie. Zij kennen maar heel weinig leeftijdgenoten die gelovig zijn. Het vraagt veel van hen om trouw te blijven, zich in hun keuzes te laten leiden door hun geloof, tegen de grote maatschappelijk stroom in. Hoeveel gemakkelijker is het om mee te praten met de meerderheid die de kerk, het geloof voor gezien houdt.

Allerheiligen is het feest van de mensen in verleden en heden die tegen te stroom zijn ingegaan. Mensen die de weg van de zaligsprekingen zijn gegaan, die wij vandaag hebben gehoord. Mensen die ook in onze oorlogszuchtige, harde, meedogenloze tijd ervoor kiezen om zachtmoedig te zijn, barmhartig, vredestichter; niet meelopend met de simplistische oordelen en oplossingen, maar de rechtvaardigheid en de menselijkheid nastreven ondanks alle moeite en tegenspraak die op je pad komen.

Laten wij vandaag bidden om de voorspraak en de troost van de heiligen, heel die menigte in witte gewaden, die uit de grote verdrukking zijn gekomen en hun rug hebben recht gehouden. 'Verheugt u en juicht, want groot is uw loon in de hemel.' Amen.

pastoor Nico van der Peet